

VIESTIKAPULA

JOULUKUU / 2025

***Rauhallista Joulua
ja Hyvää Uutta Vuotta 2026!***

Viestikapula joulukuu / 2025

Kainuun Reservipiirien yhteinen tiedotuslehti. Perustettu vuonna 1960.

Lehti välittää tietoa yhdistysten menneestä ja tulevasta toiminnasta sekä maanpuolustukseen liittyvistä aiheista.

Julkaisija:

Kainuun Reserviupseeripiiri
Kainuun Reserviläispiiri

Päätoimittaja: Ossi Laine
Jänönpolku 4 88300 Paltamo

Taitto: Ossi Laine

Aineiston toimitus: oj.laine@gmail.com

Lehteen tulevaa aineistoa voi toimittaa jatkuvasti edellä olevaan sähköpostiosoitteeseen sähköpostiviestin rungossa tai liitetiedostona teksti-, word-, tai pdf-dokumenttina.

Toimitus pidättää oikeuden tarvittaessa lyhentää ja muokata tekstejä.

Kannen kuva: Jouluaaton kunniavartio Paltamon sankarihautausmaa, Ossi Laine

Sisällysluettelo

- 2 Sisällysluettelo
- 3 Vuoden 2025 toiminnasta, Ilkka Määttä
- 4 Pääkirjoitus, Ossi Laine
- 5 Juhlavuosi puhalsi puhtia toimintaan, Kari Kinnunen
- 6 Stm. Einari Härkösen sankarihautajaiset, Ossi Laine
- 9 Kentälle jääneiden etsintä, Timo Toivonen
- 10 Reserviläisliiton historiikki valmistui
- 11 Samoilla raiteilla, liittokokoukset, Ossi Laine
- 13 Maanpuolustusjuhla Suomussalmella, Ossi Laine
- 15 Terho Pelli, 17 vuotta kainuulaisten palveluksessa, Ossi Laine
- 17 Syyskuussa marsittiin 92000 marssikilometriä, Ossi Laine
- 19 Rukajärven tie ulottuu Sotkamoon, Tenho Tikkanen
- 21 Kainuu SRA 2025, Jyrki Pesonen
- 26 MPK: kurssit
- 29 Resul -kilpailukalenteri
- 30 Tule mukaan reserviläistoimintaan

Vuoden 2025 toiminnasta

Teksti: Ilkka Määttä, puheenjohtaja Kainuun Reserviupseeripiiri

Yhteenveto vuoden 2025 toiminnasta ja kiitokset jäsenille

Kainuun reserviupseeri- ja reserviläispiirin vuosi 2025 on lähestymässä päätöstään. Piirin toiminta on pysynyt pitkälti samanlaisena jo useiden vuosien ajan. Eri kunnissa on järjestetty erilaisia kilpailuja, kuten ilma-ase-, pistooliampumahiihto-, suunnistus-, pistooliampumajuoksu- ja ruutiasekilpailuja. Vaikka osallistujamäärät näissä tapahtumissa ovat olleet pieniä, tilaisuudet ovat aina olleet lämminhenkisiä ja rentoja – reserviläistoiminnasta kiinnostuneet ovat kohdanneet toisiaan hyvässä hengessä.

Piirin yhdistykset ovat osallistuneet menestyksekkäästi valtakunnallisiin kampanjoihin, kuten Tulta Toukokuussa, Four Day March, Prosenttiammunta ja maaottelumarssi. Mainittakoon, että marraskuun kokouksessa ResUI luovutti palkinnon Kainuun Reserviläispiirille Four Day March -tapahtuman menestyksekkäästä osallistumisesta; palkinnon vastaanotti piirien toiminnanjohtaja Ossi Laine.

Piirien alueella erityisen aktiivista toimintaa on ollut sovelletun reserviläisammunnan puolella, piirin alueella on järjestetty 10 kilpailutapahtumaa eri kunnissa, piirin mestaruuskisa sekä osallistuttu SM-kisoihin tuomarina ja kilpailijana.

Liittotasolla toiminnanjohtaja sekä piirien edustajat ovat osallistuneet kokouksiin sekä etänä että paikan päällä. Reserviupseeriliiton liittovaltuustoon valittiin seuraavaksi toimintakaudeksi Jyrki Pesonen Kajaanista ja varalle Juha Heikkinen Suomussalmelta. Näin varmistetaan, että piirin ääni kuuluu ja vaikuttaminen jatkuu valtakunnallisella tasolla.

Marraskuussa Tampereella järjestettyyn Samoilla raiteilla-kokoustapahtumaan osallistui Kainuusta 9 henkilöä, tapahtuman yhteydessä luovutimme piirien pitkäaikaiselle toiminnanjohtajalle, Terho Pellille, Kainuun Maanpuolustusmitalin.

Tuleva vuosi 2026 seurannee toiminnaltaan pitkälti totuttuja malleja. tavoitteena on yhdistysten jäsenmäärien säilyttäminen nykyisellä tasolla ja mielellään jopa lisääminen sekä nuorten reserviläisten saaminen mukaan toimintaan. Molempien piirien puolella on valittu vapaaehtoisen pelastuspalvelun ja varautumistoiminnan yhteyshenkilöt, katsotaan miten yhteistyö muihin viranomaisiin lähtee kehittymään.

Toivotan kaikille Kainuulaisille rauhallista Joulun aikaa!

Reserviläisyys rakentuu arvoihin

Teksti: Ossi Laine, Toiminnanjohtaja Kainuun Reservipiirit

Joulu on monille hiljentymisen, levon ja ennen kaikkea perheen yhteistä aikaa. Samalla se on hetki, jolloin arjen kiireistä voi pysähtyä katsomaan myös niitä arvoja, joiden varaan yhteiskunnan kokonaisturvallisuus ja vapaaehtoinen maanpuolustus rakentuu. Jouluaatto on päivä, jolloin monilla maamme paikkakunnilla reserviläiset asettuvat kunniavartioon sankarihautoille. Hiljaisessa ja vähitellen pimenevässä talvimaisemassa, kynttilöiden palaessa, konkretisoituu mieliin jotakin olennaista suomalaisesta maanpuolustustahdosta ja historiallisesta muistista.

Sankarivainajien haudat eivät ole pelkästään vain menneisyyden muistomerkkejä. Ne ovat muistuttamassa siitä hinnasta, joka itsenäisyydestä ja vapaudesta on maksettu. Kunniaavartio jouluaattona on ele, jossa yhdistyvät samalla arvokkuus, kiitollisuus ja vastuun tunne. Siksi se on niin merkityksellinen. Jokainen kunniavartiossa seisova tietää olevansa osa jotakin suurempaa, osa sukupolvien ketjua, jossa tunnemme kunnioitusta edeltäviä sukupolvia kohtaan.

Kiviin hakatut nimet ovat olleet kertomassa jo yli 80 vuoden ajan kokonaisen sukupolven uhrauksesta, jokaisella nimellä kerrottavana oma tarinansa, oma kohtalonsa. Näiden kivien viesti nykyiselle sukupolvelle on auttaa ymmärtämään, ettei itsenäisyys ole itsestäänselvyys, vaan seurausta yksilöiden ja kokonaisen sukupolven uhrauksista.

Reserviläisyys ei ole vain taitojen ylläpitämistä tai varautumista poikkeusoloihin. Se on myös arvojen vaalimista. Jouluaaton kunniavartio kertoo, että muistamme heitä, jotka eivät koskaan palanneet kotiin – ja että olemme valmiita kantamaan oman vastuamme siitä perinnöstä, jonka he jättivät. Se on lupaus siitä, että heidän uhrauksensa ei ole unohtunut.

Maailma ympärillä on muuttunut epävarmemmaksi. Turvallisuutta joudutaan pohtimaan konkreettisesti. Tässä ajassa sankarivainajien merkitys korostuu uudella tavalla. Heidän tarinansa muistuttavat siitä, että vaikeinakin hetkinä yhteinen tahto, sitkeys ja vastuun kantaminen voivat ratkaista kansakunnan tulevaisuuden.

Kun jouluaaton ilta pimenee ja kunniavartio seisoo paikoillaan, kyse ei ole vain menneisyyden kunnioittamisesta. Se on viesti tähän päivään ja tulevaisuuteen, että me muistamme ja arvostamme sekä olemme valmiita puolustamaan sitä, mikä on meille annettu. Tämä viesti on ajankohtainen aina jokaiselle sukupolvelle. Vaalitaan niitä arvoja, joiden varaan reserviläisyys rakentuu.

Vuoden päättyessä on paikallaan antaa kiitos eri toimijoille. Kainuun yhdistyksissä ja kerhoissa on tehty jälleen paljon arvokasta maanpuolustustyötä kuluneen vuoden aikana. Kiitos tämän työn tekijöille. Monessa yhdistyksessä jäsenmäärät nousevat ja toiminta lisääntyy. Tästä on hyvä jatkaa tulevaan vuoteen.

Kiitos myös molempien reservipiirien puheenjohtajille ja mutkattomasta yhteistyöstä.

Toivotan Kainuun reserviläisyhteisölle läheisineen Rauhallista joulua. Kiitos kuluneen vuoden sitoutumisesta, vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä ja yhteishengestä.

Juhlavuosi puhalsi puhtia toimintaan

Teksti: Kari Kinnunen, puheenjohtaja Kainuun Reserviläispiiri

Reserviläisliitto on juhlinut 70-vuotisen toiminnan juhluvuotta eteenpäin menevissä merkeissä. Liiton jäsenmäärä on jatkanut kasvuaan ollen nyt yli 50 000. Myös Kainuussa on toimintaan saatu puhtia jäsenmäärän kasvusta ja toiminnan monipuolistumisesta..

Kainuun Reserviläispiirin jäsenmäärä hipoo jo tuhatta. Joulukuussa 2025 jäseniä on 974. Jäsenistämme miesten osuus on 91 prosenttia, naisia 55 eli lähes kuusi prosenttia. Lisäksi jäsenistössä on nuorisojäseniä, mikä onkin ilahduttavaa.

Jäsenistön keski-ikä on 54 vuotta. Me vanhempaan jäsenistöön kuuluvat olemme kantaneet huolta järjestömmekokoutumisesta, mutta hienosti ilmassa on vahvoja merkkejä keski-ikäen alenemisesta ja nuorempien mukaan lähtemisestä.

Suomalainen maanpuolustushenki ja kiinnostavien harrastus- ja koulutusmahdollisuuksien tarjoaminen ovat luoneet kiinnostusta vapaaehtoiseen maanpuolustusharrastukseen.

Ammunta, maastotoiminta, liikunta ja urheilu ovat perinteisesti kuuluneet reserviläisiä kiinnostaviin toimintoihin ja nämä muodostavatkin Reserviläisliiton toiminnan rungon.

Ehkä parhaiten Reserviläisliitto tunnetaan myös Kainuussa seppeleenlaskuista ja maanpuolustusjuhlista, joita järjestetään niin Kainuun kunnissa kuin kautta koko maan.

Sotiemme veteraanien tukeminen ja veteraaniperinteiden vaaliminen ovat aina olleet lähellä reserviläisten sydäntä. Veteraanityö on tänä vuonna kokenut suuren murroksen, kun sotiemme veteraanien aikoinaan perustamien järjestöjen toiminta on siirtynyt Tammenlehvän perinneliitolle.

Reserviläisliitto on mukana tammenlehvätöiminnassa, kuten aiemmin oli veteraani- ja lottajärjestöissä.

Kainuussa toimivan Tammenlehvän Kainuun perinneyhdistyksen tärkein tehtävä on tukea keskuudessamme olevia veteraanisukupolven edustajia ja vaalia veteraanien perinteitä. Yhtenä konkreettisena kehitettävänä asiana aiotaan käynnistää laajassa yhteistyössä sankarihautojen kunnostus Kainuussa. On tärkeää, että saamme siirrettyä veteraanisukupolven arvot tulevaisuutemme rakentamiseksi.

Kainuun Reserviläispiirin puolesta toivotan kaikille Viestikapulan lukijoille rauhaisaa joulunaikaa ja maanpuolustushenkisen hyvää uutta vuotta!

Joukkoa, johon kuulun sekä paikkaani siinä, en jätä missään tilanteessa

Teksti: Ossi Laine, kuvat Janne Räisänen

"Lupaani ja vannon Kaikkivaltiaan, Kaikkitietävän Jumalan kautta olevani Suomen Valtakunnan lailliselle esivallalle kuuliainen ja uskollinen. Minä tahdon laillista esivaltaa rehellisesti ja uskollisesti palvella sekä sen ja Suomen Valtakunnan hyötyä ja parasta kaikin voimin edistää. Jos minä tämän valan rikon, olen minä ankarimman rangaistuksen alainen, jonka laki ja esivalta minulle määrää."

Kaiken tämän minä lupaan kunniani ja omantuntoni kautta uskollisesti täyttää, niin totta kuin Jumala minua auttakoon ruumiini ja hengen puolesta."

Sotilasvala on lupaus, joka sitoo koko elämän ajaksi. Suomussalmen Pesikylästä kotoisin ollut sotamies Einari Härkönen antoi valansa 30. kesäkuuta 1940 ja piti sen viimeiseen saakka.

Hänen sotilasvalansa sanat, joissa luvataan uskollisuutta lailliselle esivallalle, eivät jääneet tyhjiksi lauseiksi. Einari Härkönen kaatui 24-vuotiaana taistelulähetinään 5. heinäkuuta 1944 Ravanmäen kovissa taisteluissa. Hänen palveluksensa viimeiseksi merkinnäkseen jäi III/JR 33:n sotilaspastori V. Hirvilahden kaatumisilmoituksen viimeiset sanat: "Ruumiini jäänyt kentälle." Vetäytyvät suomalaisjoukot olivat vihollisen saartamina, eikä kaatuneita voitu tuoda mukanaan. Suomussalmen sankarihauta jäi odottamaan tyhjänä yli 80 vuoden ajaksi.

Ravanmäen kovat taistelut

Tilanne kehittyi heinäkuun alussa 1944 vaikeaksi Säämäjärven pohjoispuolella alueella Ravanmäki-Onkamus-Kivatsu. Ravanmäen suunnalla hyökkäsi vihollisen 313. Divisioonan kaksi rykmenttiä everstiluutnantti Carl-Gustav Wahrenin johtamia yli kahden pataljoonan vahvuista Os. Wahrenia (II/JR 33) vastaan. Samalla vihollisen joukkoja eteni Jessoilasta Säämäjärven pohjoisrantaan kohti Ravanmäkeä. Osasto Wahrenin uhkana oli jäädä kahden venäläisyhtymän väliin.

4.7.1944 tilanne Ravanmäessä vaikeutuu edelleen. Osasto Wahrenin joukkoja uhkasi mottiin joutuminen,

Einari Härkösen arkun kantoivat kirkkoon Kainuun Prikaatin varusmiehet.

jos venäläiset katkaisisivat pohjoiseen menevän tien. Osasto Wahrenin vahvistukseksi lähetetään kiireellisesti autokuljetuksella 5./JR 33 sekä 1. D:n jääkärikomppania luutn. Lauri Törnin johdolla. Samalla myös Einari Härkösen komppania 10./JR 33 saa käskyn siirtyä Tsalkkiin, josta edelleen kohti Ravanmäkeä sinne menevä tien suunnassa.

Seuraavana päivänä 5.7 vihollinen katkaisee Tsalkki-Ravanmäki välisen tien ja luutn. Kalevan johdolla 10. komppania lähtee vastaiskuun tien suunnassa. Aluksi hyökkäys menestyy hyvin ja venäläiset saadaan työnnettyksi n. 500 m. taaksepäin, mutta vihollinen lähtee molemmin puolin saartamaan hyökkäävää komppaniaa ja tällöin suomalaisten on pakko vetäytyä. Taistelussa kaatui 7 miestä ja haavoittui 8 miestä. Vetäytyvien suomalaisten ei ollut mahdollista ottaa kaatuneita mukaan, vaan he kaikki jäivät kentälle. Näiden joukossa oli myös Einari Härkönen.

Venäläiset hyökkäsivät samaan aikaan kahden rykmentin voimalla Ravanmäkeen saarrostaen etelästä. Idästä, luoteesta ja lännestä, Vihollinen mursi suomalaisten asemat ilta-päivällä 5.7 ja tunkeutui kylään, jossa puolustajat joutuivat irtaantumaan nopeasti, välttääkseen saarrostuksiin joutumisen. Jääkärikomppania Lauri Törnin johdolla onnistui Ravanmäen taistelussa avaamaan tietä ja pidätte-

lemään venäläisjoukkoja niin, että Wahrenin osasto onnistui vetäytymään. Törnin onnistunut toiminta johti hänen ylentämiseensä kapteeniksi ja Mannerheim-ristin myöntämiseen.

Rukajärven raskas sotatie

Einari Härkösen sotatie oli alkanut jo aiemmin. Jatkosodan alkuvaiheissa, liikekannallepanon yhteydessä 18.6.1941 Härkösen yksiköksi tuli 3./JR 10. Komppaniaa johti alkuvaiheissa luutn. Kauko Pulliainen, mutta jo heinäkuun lopulla päälliköksi tuli luutn. Raimo Raevaara, yksi Rukajärven suunnan kuuluisimpia komppanian päälliköitä. Pataljoonan komentajana oli legendaarinen maj. Karl Arnold Majewski.

Raja ylitettiin Lieksan Kivivaarassa 3.7.41 ja näin alkoi eteneminen kohti Rukajärveä. Ensimmäinen taistelu oli rajan takana n. 10 km. päässä Tuulivaarassa, jossa tuli yksikölle myös ensimmäiset tappiot. Päätien suunnassa hyökännyt pataljoona kävi taisteluita seuraavaksi Repolan alueella, jossa oli kuuluisat Omelian mottitaistelut. Tsirkka-Kemijoen taisteluissa pataljoonalla oli suuret tappiot.

Pismajoen sekä Rukajärven valtaustaisteluiden päätyttyä 12.9.41, komppaniasta oli etenemisvaiheessa pelkästään kaatunut 49 sotilasta. Taisteluiden tie oli ollut pitkä ja raskas.

Sotien suurin sissi-isku

Rukajärven suunnalla tehtiin sotiemme kolme suurinta sissi-iskua. Ensimmäinen ja suurin näistä oli Muurmannin radalle suuntautunut maj. Majewskin johtama kahden pataljoonan jättipartio, jossa oli mukana Rajajääkäripataljoona 6 ja Einari Härkösen pataljoona I/JR 10. Matkalle lähti Särkijärveltä 14.1.42 kaikkiaan 1924 miestä ja 268 hevosta.

Tiettömän taipaleen halki eteni osasto upottavassa lumessa. Matkaa oli kohteeseen linnuntietä 75 km, mutta hiihtomatkaa kertyy mennessä tullen lähes 300 kilometriä. Osasto saapuu perille 19.1 ja heti iltayöstä hyökkättiin Mai Guban asemalle sekä radalle pohjoisempaan. Osasto tuhoaa mm. 92 rakennusta, rautatiesillan, 10 km puhelin- ja lennätinlinjoja, junarataa ja junavaunuja.

Osaston hurja paluumatka vihollisen ahdistamana kestää kolme yötä, perille Särkijärvelle saavutaan 22.1 aamulla. Retken tappiot olivat kolme kaatunutta ja kymmenen haavoittunutta, joista kaksi kuoli sotasairaalsassa sekä 80 paleltunutta.

Yksi näistä paleltuneista oli Einari Härkönen. Paluumatkalla pakkasen kiristyi yli-40 asteen, kerrotaan jopa lähes -50 asteen pakkasesta. Yksi syy paleltumiin oli, kun hyökkäyksen aikana tulipalot sulattivat lumia ja kosteus

kasteli monelta kengät, eikä varajalkineita ollut. Kosteat jalkineet eivät suojanneet kylmältä.

Sairaalajakson ja toipumisloman jälkeen Einarin sotatie jatkui henkilötäydennyskeskuksen kautta JR 33:een, jonka riveissä hän palveli koko loppuajan osallistuen Maaselän kannaksella mm. Krivin, Perälahden, Äänisenniemen, Hiisjärven ja Poentsan taisteluihin.

Paluu kotiin

Vuonna 2021 venäläiset vapaaehtoiset etsijät löysivät Einari Härkösen maalliset jäännökset. Yli kahdeksan vuosikymmentä kaatumisensa jälkeen hänet tuotiin kotiin. Sankarivainaja Einari Härkösen siunaus- ja hautaustilaisuus toimitettiin sotilaallisin kunnianosoituksin. Suomussalmella 30.11.2025.

Siunaustilaisuudessa Suomussalmen kirkko täyttyi saattoväestä. Siunauksen toimitti Kainuun Prikaatin kenttärovasti Penna Parviainen.

Sepeleet laskivat omaisten lisäksi Puolustusvoimat / Kainuun Prikaati Suomussalmen kunta ja seurakunta sekä Tammenlehvän Kainuun perinneyhdistys. Suomussalmen reserviläisjärjestöt vastasivat kunniavartios- ta ja arkun hautaan laskemisesta.

Härkösen perhe joutui antamaan suuren uhrin, kun Suomussalmen sankarihaudassa on myös Einarin veli Setti, hän kaatui Uhtuan suunnalla syyskuussa 1941.

Einari Härkösen elämä ja kohtalo muistuttaa siitä, mitä sotilasvala on: Lupaus, joka kannetaan loppuun saakka. Hän ei jättänyt joukkoaan eikä paikkaansa siinä, missään tilanteessa.

Lähteet:

Timo Toivonen, puhe muistotilaisuudessa.

Einari Härkönen, kantakortti

III/JR 33 sotapäiväkirjat

3./JR 10 sotapäiväkirjat

Päämajan valvontaosasto

Einari Härkösen komppania 3./JR 10 on palannut takaisin Särkijärvelle Mai Gubasta, Muurmannin radan tuhoamisretkeltä. Paluumatka, lähes 150 km. hiihrettiin erittäin vaikeissa ja jäisissä olosuhteissa. Vasemman jonon keulassa komppanian päällikkö luutn. Raimo Raevaara. Raevaara kaatui marraskuussa 1943 vihollisen tarkka-ampujan luotiin Pallon tukikohdassa.

Kuva: Toivo Narva

Einari Härkösen sotatie

Syntymäpaikka: Pesiökylä, Suomussalmi

Sotilasarvo: Sotamies (stm.)

Kutsunta 26.3.1940, Asepalvelus alkaa 3.4.1940 Jv.koul.K 9. Sotilasvala: 30.6.1940

Sodan ajan yksiköt: JR 10, 3. komppania (1941–1942), JR 33, 10. komppania (1942–1944)

Sotatie pääpiirteissään: Osallistui jatkosodan hyökkäys- ja asemasotavaiheeseen Rukajärven suunnalla. Taisteli mm. Tuulivaarassa, Repolassa ja Omelian mottialueella. Mukana Tsirkka–Kemijoen taisteluissa sekä Pismajoen ja Rukajärven valtauksissa. Osallistui tammikuussa 1942 maj. Majewskin johtamaan Muurmannin radan partio- retkeen. Paletui ankarissa pakkasissa sissioperaation paluumatkalla.

Sairaalajakson jälkeen palasi rintamalle III/JR 33:n riveissä ja taisteli Maaselän kannaksella mm. Krivissä, Perälahdessa, Äänisenniemessä, Hiisjärvellä ja Poentsassa.

Kaatuminen: Kaatui taistelulähettinä 5.7.1944 Ravanmäen taistelussa. Kaatuneet jäivät kentälle vihollisen saartotilanteessa.

Paluu kotiin: Maalliset jäännökset löydettiin vapaaehtoisten etsijöiden toimesta lokakuussa 2021. Siunattiin sotilaallisin menoin 30.11.2025 Suomussalmen sankarihau- taan.

Kentälle jääneiden etsintä

Teksti: Timo Toivonen, Tammenlehvän Kainuun perinneyhdistys, puheenjohtaja

Sotien aikana tehtiin maassamme ylipäällikkö Carl Gustaf Emil Mannerheimin käskystä päätös tuoda taistelulentäällä kaatuneet sankarivainajat haudattavaksi oman kotikuntansa kirkkomaahan.

Sotavuosien kotirintamalle ja etulinjan joukoille henkisesti tärkeän kaatuneitten kotiin saattamisen perinne jatkuu suomalaisten sotilaiden jäänösten etsintänä ja tunnistamisena. Se ilmentää sitä kunnioitusta, jota me suomalaiset kalleimman uhrin antaneille veljillemme osoitamme.

Kentälle jääneitä on löydetty etsinnöissä vuoden 2023 loppuun mennessä 1600 sotavainajaa. Kuvassa Einari Härkösen arkku Suomussalmella 30.11.2025. Kuva Janne Räisänen

Etsintätyö tapahtuu Sotavainajien muiston vaalimisyhdistyksen toimesta ja se perustuu:

- 1992 tehtyyn Suomen ja Venäjän väliseen valtiosopimukseen toisen maailmansodan seurauksena menehtyneiden sotilaiden muiston vaalimisesta

sekä:

- 2014 tehtyyn Puolustusministeriön ja yhdistyksen väliseen sopimukseen edellä mainitun valtiosopimuksen käytännön toimien hoitamisesta.

Etsintöjä suorittavat myös venäläiset ja Ukrainan täysimittaisen sodan alettua etsinnät ovat olleet kokonaan sikäläisten etsijöiden varassa.

Etsintöjen toteuttaminen edellyttää hyvin valmistautuneen ja sitoutuneen joukon, että päästään tilanteeseen, jossa sankarivainaja lopulta pääsee kotiin. Toiminta käsittää neljä vaihetta: kentälle jääneiden etsinnän, kotiuttamisen, tunnistamisen ja haudataan saattamisen.

Haastavin vaihe ovat etsinnät ja niiden valmistavat työt. Etsijöillä tulee olla suunnitelmat ja etsittävien tiedot valmiina ennen paikalle menoa. Se edellyttää eri asiakirjojen kuten sotapäiväkirjojen, karttojen ja kertomusten tutkimista, jotta osattaisiin löytää kuvausten perusteella oikea maastonkohta ja edelleen sieltä löytää vainajien jäänteet.

Löydettyjen jäänteiden alustava määrittely suomalaiseksi voi tapahtua esimerkiksi tuntolevyn, kolikoiden, nappien, arvomerkkien, vyönsoljen tai saappaan kantalapun perusteella. Kaikki otetaan tarkasti seuloen talteen. Kaivaus ihmisjäänteiden löytöpaikalla tehdään aina myös vainajaa kunnioittaen.

Seuraavaksi alkavat kotiuttamisen vaiheet. Kaikkien löydettyjen jäänteet siirretään Viipuriin Pietari–Paavaliin kirkkoon, missä ne laitetaan omiin arkkuhinsa sekä numeroidaan, sinetöidään ja lopuksi siunataan kotimatalle Suomeen.

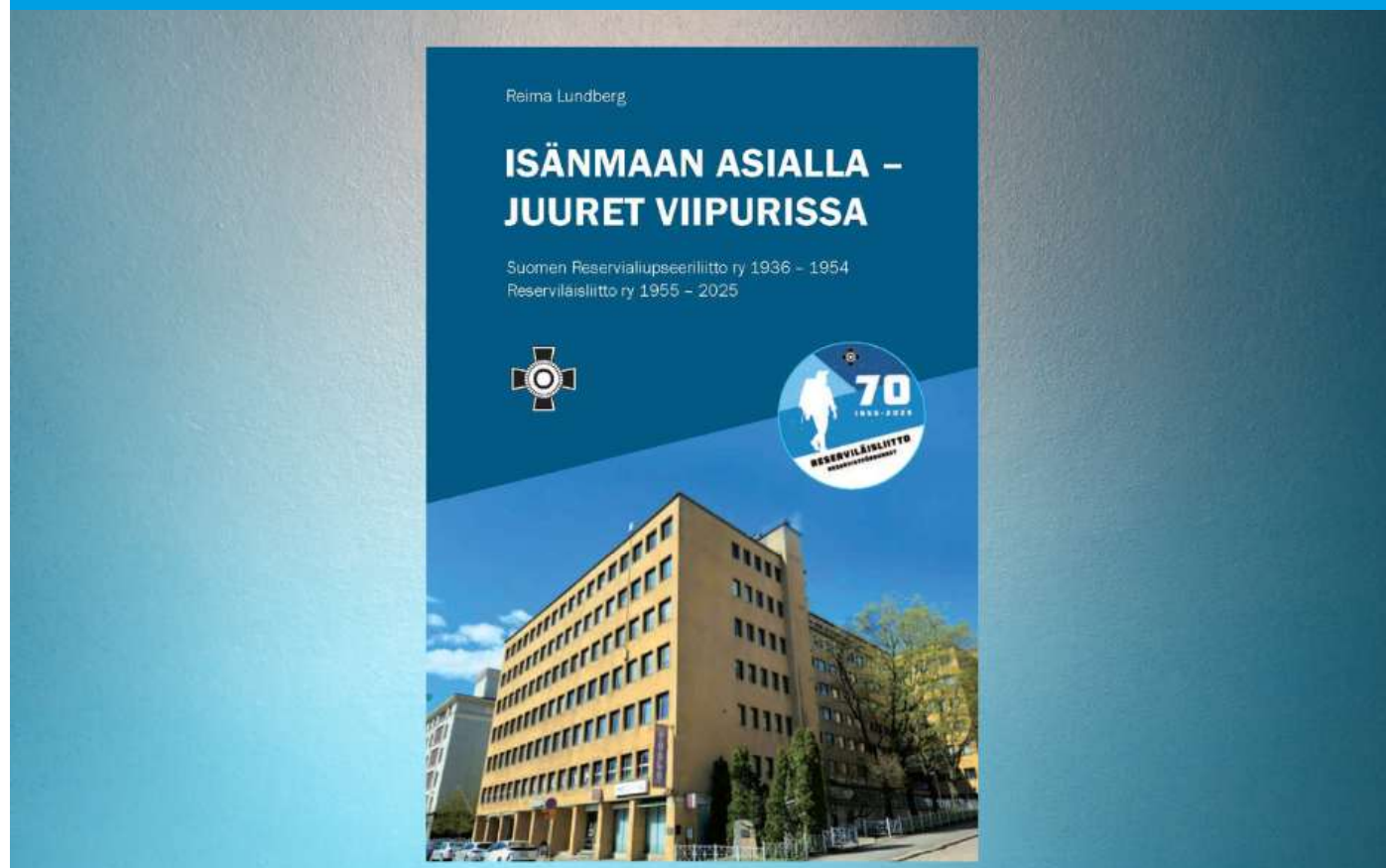
Suomessa arkut viedään Meilahdessa sijaitsevaan luolatilaa. Tämän jälkeen aloitetaan jäänteiden tunnistaminen. Keskusrikospoliisin antropologi käy kaikki jäänteet läpi, jolloin varmistuu mm, että kaikki luut ovat ihmisen luita. Terveysten ja hyvinvoinnin laitoks vastaa vainajan DNA-näytteiden ottamisesta. Seuraavaksi pyritään selvittämään ja löytämään mahdolliset omaiset ja ottamaan heihin yhteyttä vertailunäytteen saamiseksi DNA-tutkimuksiin. Tunnistamisvaihe kestää kauan, vuodessa keretään tunnistamaan noin 10 vainajan jäänteet.

Tunnistamisvaiheen jälkeen alkavat hautaamisen valmistelut. Tunnistamattomat vainajat haudataan Lappeenrantaan. Tunnistettujen vainajien arkut toimitetaan kotiseurakuntaan.

Sankarivainajan kotimatka päättyy siunaus- ja muistotilaisuuteen, jonka järjestelyt tapahtuvat omaisten, seurakunnan, puolustusvoimien ja alueellisten perinneyhdistysten kanssa.

Reserviläisliiton historiikki nyt myynnissä

Teksti: Reserviläisliitto

Reserviläisliiton 70. juhlavuoden historiateos julkaistiin 4.12.2025 Helsingissä, Ostrobothniassa liiton juhlavuoden päätöstilaisuudessa. Historiikin on kirjoittanut asessori Reima Lundberg.

Isänmaan asialla – juuret Viipurissa, Reserviläisliitto ry 1955–2025 -teoksessa kuvataan Reservin Aliupseerien Liiton jo 1930-luvulla syntyneitä juuria ja kehityskulkua esittelemällä sen monipuolisia toimintamuotoja esimerkkien ja kuvien avulla aina nykypäivään saakka.

Sodissa vuosina 1939–1945 pahoin rampautuneen, Viipurissa vuonna 1936 perustetun Suomen Reservialiupeeriiliitto ry:n tilalle perustettiin Reservin Aliupseerien Liitto ry.

Reservin Aliupseerien Liitto perustettiin Helsingissä 27 reservialiupeeri-yhdistyksen voimin 17. huhtikuuta 1955. Vuonna 1995 avoimeksi maanpuolustusjärjestöksi muuttunut Reserviläisliitto on nykyään Suomen suurin maanpuolustusjärjestö, johon kuuluu yli 50 000 henkilöjäsentä ja 317 paikallisyhdistystä.

Reserviläisliiton historian lisäksi teos avaa kuvan koko vapaaehtoisen maanpuolustustyön ja suomalaisen yhteiskunnan muutoksesta Suomen itsenäisyyden aikana. Teos kertoo sanoin ja kuvin myös siitä, miten vahvana sotiemme veteraanien perintö elää keskuudessamme nyt ja tulevaisuudessa. Teos on neljänsadan sivun mittainen, ja sen tekstiä täydentää

noin 280 mustavalko- ja värivalokuvaa Reserviläisliiton toiminnasta eri vuosikymmeniltä.

Tilausohjeet

Teoksen voi hankkia itselleen hintaan 40 euroa + postimaksu. Tilaus ja maksaminen tapahtuu liiton verkkokaupasta osoitteesta <https://res-kauppa.fi/>

Samoilla raiteilla

Viisi vapaaehtoisen maanpuolustuksen järjestöä kokoontui Tampereella

Teksti ja kuvat: Ossi Laine

Viiden maanpuolustusjärjestön yhteistä Samoilla Raiteilla -kokousta pahtumaa vietettiin Tampereella 21.–23.11.2025. Järjestelyistä päävastuun kantoivat Reserviläisliitto ja eri liitot Pirkanmaan alueella.

Kokouksiaan pitivät Maanpuolustuskieltojen liitto, Maanpuolustusnaisten Liitto, Reserviläisliitto, Reserviläisurheiluliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto. Kokouksissa käsiteltiin syyskokousrutineina toimintasuunnitelmia ja talousarvioita, sekä henkilövalintoja

Reserviupseeriliiton liittokokous

Suomen Reserviupseeriliiton liittokokouksessa valittiin liitolle uusi puheenjohtaja, liittovaltuuston jäsenet sekä päätettiin liiton kolmivuotissuunnitelmasta vuosille 2026–2028. Kokoukseen osallistui edustajia lähes 160 yhdistyksestä kaikkialta Suomesta.

Liiton puheenjohtajuutta tavoitteli neljä ehdokasta ja ennen liittokokouksen alkua järjestettiin puheenjohtajaehtokkaiden viimeinen vaalipaneeli.

Liittokokous valitsi uudeksi puheenjohtajaksi aiemmin 1. varapuheenjohtajana toimineen Tuomas Kuusivaaran Valkeakoskelta. Hän sai valintaan riittävät äänet jo ensimmäisellä kierroksella. Kuusivaara aloittaa tehtävänsään 1.1.2026, kun nykyisen puheenjohtajan Aaro Mäkelän kausi päättyy.

Tulevalla kolmivuotiskaudella Suomen Reserviupseeriliiton keskeisiä painopisteitä ovat jäsenkokemuksen vahvistaminen, maanpuolustustahdon ylläpitäminen ja reserviupseerien osaamisen kehittäminen Naton jäsenmaana. Vuosi 2026 on myös liiton 95-vuotisjuhlavuosi ja juhlavuoden huipentuma järjestetään 1.8.2026 osana Hamina Tattoo -tapahtumaa.

Reserviläisliiton liittokokous

Reserviläisliiton kokouksessa hyväksyttiin liiton toimintakertomus ja tilinpäätös vuodelta 2024 sekä toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2026.

Liittokokous valitsi myös liittohallituksen erovuoroisten jäsenten tilalle vuosille 2026–2027 uudet luottamushenkilöt. Lisäksi toimitettiin liittohallitukseen valittavien naisjäsenten vaali.

Kokouksessa kutsuttiin uusiksi liiton kunniajäseniksi kansanedustaja Mikko Savola, joka on toiminut liiton puheenjohtajana vuosina 2013–2016 ja toimitusjohtaja, Ilpo Pohjola, joka toimi puheenjohtajana vuosina 2017–2022. Savolan aikana liitolle tehtiin sääntö- ja hallintouudistus

sekä nostettiin viestinnän tasoa. Savola on myös toiminut valtioneuvostossa puolustusministerinä. Pohjolan aikana tehtiin liiton strategiauudistus. Pohjola on myös toiminut kansainvälisen reservin aliupseerijärjestö CISOR:n puheenjohtajana vuosina 2016–2018.

Sääksmäen Reserviläiset ry valittiin vuoden 2025 malliyhdistykseksi ja valinta julkistettiin Tampereen liittokokouksessa. Yhdistyksellä on ollut poikkeuksellisen aktiivinen työ vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi. Vuoden Reserviläinen on Jari Viertola Isonkyrön Reserviläiset ry:stä.

Resul syyskokous

Reserviläisurheiluliiton syyskokouksessa vahvistettiin liiton uusi ne-

livuotisstrategia. Uuden strategian ydinkohdat ovat yhteistyön lisäämisessä monipuolisesti eri sidosryhmien suuntiin omilla toiminta-aloillaan, keskitytään osallistujamäärien kasvattamiseen jatkossa tehokkaammin, liiton viestinnän kehittäminen.

Liiton hallitukseen valittiin vuodelle 2026 seuraavat henkilöt erovuoroisten tilalle Sami Mattila (MPKL), Henri Kapp (SUOVL, uusi jäsen), Maarit Timonen (RES), Eerik Tuovinen (RES), Katariina Tuominen (RES, uusi jäsen), Jarkko Paananen (RUL) ja Miikka Maunula (RUL, uusi jäsen).

Uudet hallituksen jäsenet aloittaa työnsä vuodenvaihteen jälkeen jatkavien hallituksen jäsenten kanssa. Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajat täydentämään hallituksen johtoa puheenjohtaja Juha Vasaman tueksi.

Syyskokouksen ohessa palkittiin myös RESUL Four Day March -tapahtumassa parhaiten suoriutuneita piirejä ja yhdistyksiä.

Kainuun Reserviupseeripiiri palkittiin parhaana piirinä ja Ristijärven Reserviupseerit parhaana yhdistyksenä pienten yhdistysten sarjassa. Palkinnot otti vastaan toiminnanjohtaja Ossi Laine.

Viikonlopun päätös

Viikonloppu päättyi Jumalanpalvelukseen ja maanpuolustusjärjestöjen lippulinnaan sekä valtakunnalliseen maanpuolustusjuhlaan.

Juhlapuheen maanpuolustusjuhlassa piti Puolustusvoimain komentaja kenraali Janne Jaakkola.

Juhlassa Maanpuolustusmitalitoimikunnan puheenjohtaja vara-amiraali Kari Takanen palkitsi joukon liittoaktiiveja Maanpuolustusmitaleilla miekkokera.

Ylin kuva: Ratsukot johtivat maanpuolustusjärjestöjen lippukulkuetta.

Keskellä: Kainuulaiset iltajuhlassa. Mukana 9 kainuulaista.

Alin kuva: Kainuun Reserviupseeripiiri kulkee Four Day March -kisassa voittoa voittoon. samoin Ristijärven Reserviupseerit ovat menestyneet erinomaisesti kilpailussa. Kiertopalkinto luovutettiin toiminnanjohtajalle.

Arvokasta perinnetyötä

Kainuun maanpuolustusjuhla kokosi juhlaväen Suomussalmelle

Teksti : Ossi Laine, Kuvat Martti Huusko

Kainuun maanpuolustusjuhla kokosi jälleen yhteen reserviläiset, maanpuolustusjärjestöt, viranomaiset ja paikalliset yhteisöt juhlistamaan suomalaista maanpuolustusta ja sen perinteitä. Vuosittain järjestettävä juhla tarjoaa mahdollisuuden kunnioittaa veteraanien perintöä sekä korostaa yhteisöllisyyden ja vapaaehtoisen maanpuolustustyön merkitystä osana kokonaisturvallisuutta.

Vuonna 2025 juhlan järjestelyistä vastasivat Suomussalmen kunta ja seurakunta yhteistyössä paikallisten reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Juhla järjestettiin perjantaina 20. syyskuuta 2025.

Juhlapäivä alkoi kirkollisin menoin

Päivän tapahtumat käynnistyivät aamulla klo 10 Suomussalmen kirkossa pidetyllä sanajumalanpalveluksella, jossa saarnasi kenttärovasti Penna Parviainen.

juhlpuheen piti Kainuun Rajavartioston henkilöstöpäällikkö maj. Mika Keränen

Jumalanpalveluksen jälkeen juhlaväki siirtyi kirkon viereiselle sankarihautausalueelle, missä laskettiin havuseppeleet vuosien 1939–1945 sotien sankarivainajien muistomerkillä.

Sepeleenlaskun ajaksi kainuulaisten veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen liput muodostivat arvokkaan lipupulinnan, joka korosti tilaisuuden juhlaallisuutta ja perinteiden jatkuvuutta.

Hornet-ylilento ja kalustonäyttely

Lapin lennoston F/A-18 Hornet -hävittäjä suoritti ennen sepeleiden laskua näyttävän ylilennon klo 11. Ylilento tapahtui Suomussalmen vanhan kirkon yllä ja sai runsaasti huomiota juhla-äältä.

Tilaisuus jatkui ruokailulla Ruukinkankaan koululla. Samanaikaisesti koulun piha-alueella oli esillä Kainuun Prikaatin kalustonäyttely, joka herätti kiinnostusta kaikenikäisten kävijöiden keskuudessa ja tarjosi konkreettisen katsauksen nykypäivän puolustuskykyyn.

Päiväjuhla liikuntahallilla

Varsinainen päiväjuhla kokosi liikuntahallille yleisöä eri puolilta Kainuuta. Paikalla oli myös nyt 100 v. täyttänyt sotiemme veteraani Pekka Eskonpeka. Juhla alkoi yleisön yhteisesti esittämällä Lippulaululla, jonka jälkeen Erno Heikkinen toivotti läsnäolijat tervetulleiksi Suomussalmen kunnan puolesta Kainuun maanpuolustusjuhlaan.

Tilaisuuden musiikillisesta annista vastasivat Lapin sotilassoittokunta sekä Suomussalmen mieslaulajat, joiden esitykset toivat juhlaan arvokkuutta ja näyttävyyttä osaksi tapahtumaa.

Juhlapuheen piti Kainuun Rajavartioston henkilöstöpäällikkö majuri Mika Keränen. Puheessaan hän toi esille Kainuun merkittävän roolin Suomen maanpuolustuksen historiassa sekä maakunnan strategisen ja toiminnallisen merkityksen myös nykyisessä turvallisuustilanteessa.

Kainuun Prikaatin tervehdyksen esitti esikuntapäällikkö, everstiluutnantti Jukka Vuorisalmi, Tammenlehvän Kainuun perinneyhdistyksen puolesta toi tervehdyksen puheenjohtaja Timo Toivonen. Kainuun reservipiirien ter-

Lippululkue järjestäytyy. Kuva Erja Häkälä

Lippululkue palaa sankarihaudalta. Kuva Erja Häkälä

vehdyksen toi toiminnanjohtaja Ossi Laine ja nuorten tervehdyksen Väinö Moilanen.

Kiitokset ja yhteinen päätös

Perinteisesi juhlassa luovutetaan sormustaulu seuraavalle maanpuolustusjuhlan järjestäjille. Kuhmon reserviläisjärjestöt ottivat vastaan järjestelyvastuun vuodelle 2026.

Toinen sormustaulu luovutetaan veteraanityössä ansioituneelle paikalliselle henkilölle. Sormustaulun sai vuodeksi haltuun Alpo Rissanen. Rissanen on toiminut pitkään paikallisen veteraanityössä.

Kirkkoherra Tatu Ryyti kiitti päätös-

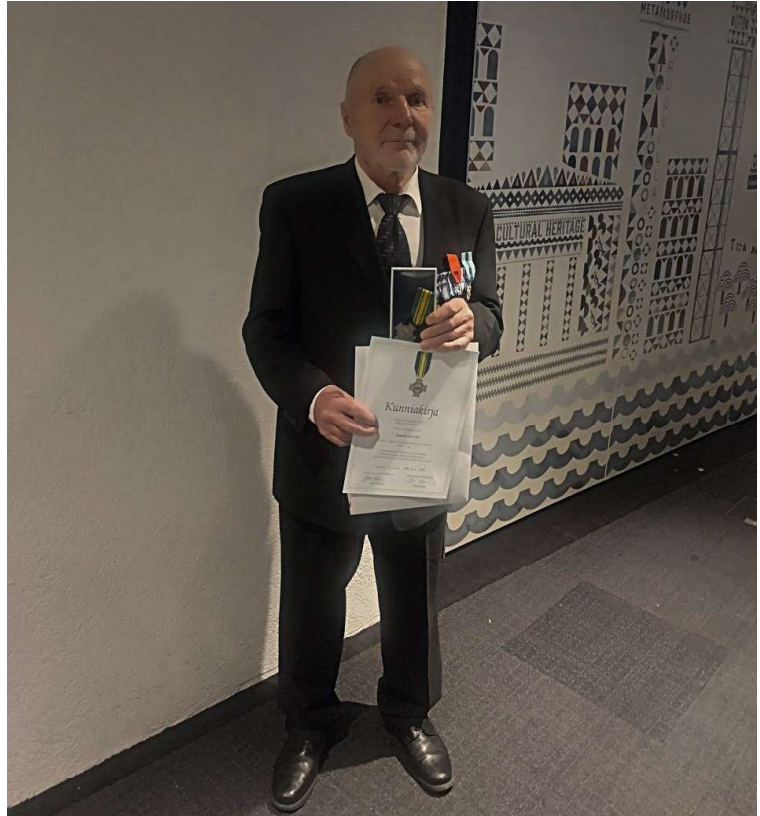
sansuorittajia ja kaikkia tilaisuuden järjestämiseen osallistuneita, sekä yleisöä. Juhla päättyi yhdessä laulettuun Maamme-lauluun.

Juhlan merkitys

Kainuun maanpuolustusjuhla muistuttaa siitä, että maanpuolustus ei ole vain yksilön tehtävä, vaan koko yhteiskunnan yhteinen vastuu. Juhla nostaa esiin paikallisen toiminnan merkityksen ja korostaa reserviläisten, vapaaehtoisten ja maanpuolustusjärjestöjen keskeistä roolia suomalaisessa kokonaisturvallisuudessa.

Pitkät perinteet, laaja osallistujajoukko ja vahva yhteishenki osoittavat, että maanpuolustustahto elää Kainuussa vahvana.

”Toivotan kaikille Kainuun vapaaehtoisille maanpuolustushenkilöille erinomaisen hyviä ja toiminnallisia vuosia keskittyen kärkihankkeisiin. Vaikka maakuntamme on pieni ja vähäväkinen niin kenenkään ei tarvitse tehdä itseään pienemmäksi kuin on”.

Terho Pellille luovutettiin Tampereen liittokokous -tapahtuman yhteydessä Kainuun vapaaehtoisen maanpuolustuksen ansioristi.

Terho Pelli

-17 vuotta Kainuun reserviläisten palveluksessa

Teksti ja kuva: Ossi Laine

Kapteeni (res) Terho Pelli on yksi niistä maakuntamme reserviläistoimijoista, joiden työ on jättänyt merkittävän jäljen Kainuun vapaaehtoiseen maanpuolustukseen. Pielisjärvellä syntynyt ja nykyisin Tampereella asuva Pelli teki pitkän uran sekä työelämässä että reserviläistoiminnan ytimessä – viimeksi 17 vuoden ajan Kainuun reservipiirien toiminnanjohtajana. Hänen työnsä vapaaehtoisen maanpuolustuksen parissa, on esimerkki pitkäjänteisestä sitoutumisesta, vastuunkannosta ja yhteisen asian palvelemisesta.

Pellin varusmiespalvelus sijoittui Kontiorantaan Pohjois-Karjalan Jääkäripataljoonan PST-komppaniaan

vuosina 1971–1972, ja reserviupseerikoulutuksen hän kävi Haminassa. Sotilaskoulutus loi perustan elinikäiselle maanpuolustushengelle, joka on kulkenut mukana kaikissa elämänvaiheissa.

Siviiliuransa Pelli aloitti pankkialalla vuonna 1972, mutta löysi pian kutsu- muksensa oikeus- ja hallintotehtävien parista. Vuodesta 1973 lähtien hän työskenteli ulosottolaitoksen palveluksessa ja jäi eläkkeelle 1.1.2015 kihlakunnanulosottomiehen virasta.

Työura ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö kulkivat rinnakkain pitkään, vuosikymmenten ajan.

Vapaaehtoinen maanpuolustus vei mukanaan

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö tuli Pellin elämään vuonna 1981, kun hän pyydettyään osallistui Suomussalmen Reserviupseerien syyskokoukseen. Kokous johti suoraan hallituspaikkaan ja järjestäytymiskokouksessa vuoden 1982 alusta alkaen urheilu-upseerin tehtävään.

1980-luku oli Suomussalmella vilkasta aikaa erityisesti liikunta- ja kilpailutoiminnassa, ja vuonna 1985 Suomussalmen Reserviupseerikerho valittiin Reserviupseeriliiton vuoden kerhoksi. Se oli tunnustus koko kerholle – ja osoitus siitä, mitä sitoutunut vapaaehtoistyö voi parhaimmillaan saada aikaan.

Kainuun reserviläisten palveluksessa

Tehtävät ja vastuut kasvoivat vähitellen vuosien myötä. Pelli toimi Kainuun Reserviupseeripiirin puheenjohtajana vuosina 2004–2006, ja saman vuosikymmenen loppupuolella hänet pyydettiin toiminnanjohtajaksi Reserviupseeripiiriin. Pian mukaan tuli myös Kainuun Reserviläispiiri, kun silloinen piirin puheenjohtaja heitti ajatuksen myös Reserviläispiiriin toiminnanjohtajuudesta. Näin tehtävät laajenivat koskemaan molempia piirejä.

– Hetken piti miettiä, miten tästä selviää virkatöiden ohella, mutta aika kului nopeasti. Se oli antoisaa ja mukavaa aikaa, Pelli muistelee.

Näin alkoi 17 vuoden mittainen kausi, jonka aikana Pelli toimi keskeisenä ja yhdistävänä voimana kahden piirin toiminnassa. Hän toimi läheisesti yhdistysten, vapaaehtoisten ja yhteistyökumppaneiden kanssa maanpuolustuksen kokonaisuutta ajatellen.

Paraateja, jotoksia ja juhlia

Pitkän uran varrelta mieleen ovat jääneet erityisesti valtakunnalliset paraatit, joissa Kuhmon ja Suomussalmen komppaniat olivat edustettuina, näin osoittaen kainuulaisten reserviläistoiminnan näkyvyyttä. Kainuussa jotostoiminta on ollut vahvaa: Suomussalmella on järjestetty kolme valtakunnallista jotosta, joista vuoden 1996 syysjotos keräsi 139 partiota ja yli 500 osallistujaa.

Vuosittaiset maakunnalliset maanpuolustusjuhlat olivat Pellille vuoden kohokohtia, ja hän oli niissä mukana 1990-luvun alusta aina vuoteen 2023 saakka. Myös maanpuolustusjärjestöjen liittokokoukset ja Puolustusvoimien tilaisuudet ovat jääneet erityisesti mieleen.

– Olen saanut olla näköalapaikalla liittohallituksessa, liittovaltuustossa ja toiminnanjohtajana. Se on avartunut käsitystä siitä, kuinka monipuolista toimintaa eri maakunnissa tehdään. Maanpuolustusjärjestöjen liittokokoukset ovat olleet valtavan hienoja tapahtumia.

Olen ollut Reserviupseeriliiton liittokokouksissa 2001–2025 aikana jokaisessa kokouksessa eripuolilla maata.

Yhteishenki on voima

Pelli kuvailee reserviläisten yhteishenkeä poikkeuksellisen vahvaksi.

– Yhteen hiileen puhaltaminen on erinomaista. Sellaista henkeä koko yhteiskunta tarvitsisi. Mitä haastavampi tehtävä, sitä sitoutuneempaa porukka on ollut.

Toiminnanjohtajan työ Kainuussa toi mukanaan myös haasteita: pitkät etäisyydet, niukat resurssit, pienet yhdistykset ja ikääntyvä jäsenkunta. Siitä huolimatta tehtävät saatiin hoidettua ajallaan pienillä resursseilla ja menestystä saavutettiin valtakunnallisissa vertailuissa. Erityisen ilahduttavana Pelli pitää sitä, että viime vuosina nuoria on tullut mukaan toimintaan aiempaa enemmän.

– Olisin silti toivonut, että Kainuuseen olisi saatu ampumaurheilukeskus. Se olisi ollut iso askel eteenpäin.

Reserviläistoiminta nyt ja tulevaisuudessa

Nykyisessä turvallisuustilanteessa Pelli pitää erityisen tärkeänä vaikuttamista, maanpuolustustahdon ylläpitoa ja reservin kenttäkelpoisuutta.

– Ampumataito, koulutus ja kertausharjoitukset ovat avainasemassa. MPK:lle on turvattava riittävät resurssit ja Puolustusvoimien harjoituksia tarvitaan tarpeeksi.

Reserviläisten aktiivisuus on hänen mukaansa muuttunut merkittävästi 40 vuoden aikana.

– Asioista voidaan puhua avoimesti ja toimia oikeilla välineillä. Maailmantilanne on herättänyt monen reserviläisen kiinnostuksen, ja kunnioitus maanpuolustustyötä ja veteraaneja kohtaan on nyt oikealla tasolla.

Eläkepäivät aktiivisesti

Toiminnanjohtajan tehtävistä luopuminen herätti haikeutta, mutta Pelli katsoo tulevaan luottavaisesti.

– Lämmöllä ajattelen niitä lukuisia aktiivisia vapaaehtoisia harrastajia. Sanoisin, että keskittyäkää niihin asioihin, joihin resurssit riittävät ja menestystä tulee, sekä uutta toimintaa kehittäen.

Nykyisin hän toimii rivijäsenenä Suomussalmen Reserviupseereissa ja osallistuu etäapahtumiin, kuten Tulta toukokuussa -tapahtumaan, Four Day Marchiin ja maaottelumarssiin. Tampereella arkea täyttää aktiivinen osallistuminen Eläkeliiton toimintaan – niin aktiivinen, että hänet houkuteltiin yhdistyksen hallitukseen vuoden 2026 alusta alkaen.

– Asumme niin, että kaikki hoituu kävellen. Tapahtumia ja toimintaa täällä näyttää olevan runsaasti ja olen viihtynyt Tampereella erinomaisesti.

Terveiset Kainuuseen

Lopuksi Terho Pelli lähettää terveisensä Kainuun reserviläisille ja maanpuolustusihmisille:

– Taloudenpidossa elimme tarkasti koko 2000-luvun ja eräänä ajatukseksi on ollut tehdä kunnon historiikit molemmille piireille jota siis toivon. Toivotan kaikille Kainuun vapaaehtoisille maanpuolustushenkilöille erinomaisen hyviä ja toiminnallisia vuosia keskittyen kärkihankkeisiin. Vaikka maakuntamme on pieni ja vähäväkinen niin kenenkään ei tarvitse tehdä itseään pienemmäksi kuin on ja varmasti Kainuun väki hoitaa oman tonttinsa – jatkakaa siis ”tien suunnassa”!

Taistelukoulun kilpi luovutetaan aktiivisimmalle Reserviupseeriliiton piirille kuntoliikunnassa. Vuonna 2017 paras oli Kainuun Reserviupseeripiiri, palkinnon otti vastaan Terho Pelli. Kuva RUL.

Syyskuussa marssittiin 92 000 Maaottelumarssi-kilometriä

Järjestyksessään viides Reserviläisliiton ja Suomen Reserviupseeriliiton yhteinen Maaottelumarssi-haaste kerrytti syyskuun aikana 7 300 suoritusmerkintää ja yhteensä reilut 92 000 marssittua kilometriä. Viime vuonna marssikilometrejä kertyi 85 000 ja kaksi vuotta sitten 66 000 eli haastetapahtuman suosio saavutti jälleen uudet ennätykset. Tämän vuoden suorituksista 56 prosenttia oli RES:n jäsenten ja 38 prosenttia RUL:n jäsenten tekemiä. Loput 467 suoritusta oli muiden kuin liittojen jäsenten tekemiä marssisuorituksia.

Tämän vuoden Maaottelumarssin sai suorittaa syyskuun aikana haluamanaan ajankohtana joko juosten tai kävellen. Kun oli suorittanut vähintään kymmenen kilometrin marssin yhden vuorokauden aikana, sai sen ilmoittaa sähköiselle verkkolomakkeelle. Samalla marssija pystyi tilaamaan itselleen kymmenellä eurolla Maaottelumarssi-merkin, jonka myyntituotot ohjataan liittojen toimesta lyhentämättömänä Ukrainan tukemiseksi. Tämän vuoden lahjoituskohde on suomalainen UkrainApu ry.

Marssihaaste liikutti paitsi Suomessa myös muualla maailmassa. Suoritusmerkintöjä kirjattiin esimerkiksi Hollannista, Saksasta, Tanskasta ja Yhdysvalloista.

Aktiivisuus palkitaan

Maaottelumarssi on paitsi erinomainen tilaisuus kannustaa sekä reserviläisiä että heidän läheisiään ylläpitämään omaa toimintakykyään, mutta myös ohjata piirejä ja yhdistyksiä tarjoamaan jäsenilleen kannustusta liikunnan lisäämiseksi. Liitot palkitsevat rahapalkinnoin aktiivisimmat marssijat omaavat piirit ja yhdistykset suhteutettuna jäsenmääriin.

Reserviupseeriliiton kolme aktiivisinta piiriä olivat:

1. Kainuun Reserviupseeripiiri
2. Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri
3. Päijät-Hämeen Reserviupseeripiiri

Yhdistyssarjoja oli kaksi. Alle 150 jäsenen sarjan kolme aktiivisinta prosenttiosuuksien mukaan olivat:

1. Ristijärven Reserviupseerit ry
2. Padasjoen Reserviupseerit ry
3. Ilomantsin reserviupseerikerho ry

150 ja yli jäsenen sarjan kolme aktiivisinta prosenttiosuuksien mukaan olivat:

1. Helsingin Reserviupseerien Pioneeriosasto ry
2. Imatran Reserviupseerikerho ry
3. Valkeakosken Reserviupseerikerho ry

Aktiivisin piiri ja yhdistys saa 500 euron, toiseksi sijoittunut 300 euron ja kolmanneksi sijoittunut 200 euron kannustinpalkkion.

Reserviläisliiton kolme aktiivisinta piiriä olivat:

1. Kainuun Reserviläispiiri
2. Pohjois-Savon Reserviläispiiri
3. Pohjois-Karjalan Reserviläispiiri

Yhdistyssarjoja oli kaksi. Alle 150 jäsenen sarjan kolme aktiivisinta prosenttiosuuksien mukaan olivat:

1. Ristijärven Reserviläiset
2. Varpaisjärven Reserviläiset
3. Puolangan Reserviläiset

150 ja yli jäsenen sarjan kolme aktiivisinta prosenttiosuuksien mukaan olivat:

1. Ylihärmän Reserviläiset
2. Pohjois-Kymen Reserviläiset
3. Lopen Reserviläiset

Kainuun Reserviläispiirin yhdistykset

Ristijärven Reserviläiset 235,56 %

Puolangan Reserviläiset 151,06 %

Sotkamon Reserviläiset 48,28 %

Paltamon Reserviläiset 28,05 %

Kuhmon Reserviläiset 23,59 %

Vuolijoen Reserviläiset 18,87 %

Suomussalmen Reserviläiset 10,11 %

Kajaanin Reserviläiset 6,42 %

Rukajärven tie ulottuu Sotkamoon asti

- Sotkamossa avattiin itsenäisyyspäivänä Rukajärven tie -valokuvanäyttely

Teksti: Tenho Tikkanen, kuvat: Ossi Laine

Rukajärven tie -valokuvanäyttelyä esittelemässä Eeva Määttä ja Anu Heikkinen

Rukajärven suunnan miehet Jatkosodassa olivat pääosin kotoisin Kainuusta, Pielisen Karjalan ja Ylä-Savon maakunnista. Puolustusvoimain kaksoismiehenä toiminut kenraali Ermei Kanninen nosti Rukajärven tien ja Rukajärven suunnan sotahistoriatyön tikun nokkaan Kajaanissa Rukajärven suunnan veteraanitapaamisessa 6.9.2008. Kainuun upseerikerholla pidetyssä juhlassa Kanninen kertoi perusteet puheelleen seuraavasti. ”

Rukajärven suunta ei ollut mikä tahansa yhtymä. Se oli suoraan Päämajan alainen Yhtymä – Ylipäällikön alaisena joukkona se ylitti ensimmäisenä valtakunnan rajan Kainuussa raja ylitettiin ensimmäisenä Kuhmossa Miinoan kiven tienoilla. Joukot etenivät vauhdilla niin, että Rukajärvi vallattiin 11.9.1941, valtaushuhlaa vie

tettiin parinpäivän päästä 13.9.1941. Kainuulaisia tarvittiin silloinkin, että juhla saattoi alkaa. Rukajärven kylän lipputangon naru juuttui kiinni, ja niinpä Kainuulainen Samppa Kempainen reisi paljain käsin nuppiin saakka.

Tästä Rukajärven suunnan miehet maksoivat kovan hinnan Rukajärven valtaukseseen 11.9.1941 mennessä kaatui kaikkiaan 1021 miestä. Kaikkiaan Rukajärvellä kaatui 2.750 miestä.

Kanninen jatkoi Rukajärven suunnan miesten ansioluetteloa Kajaanissa. Rukajärven suunnan komentaja Raappanan alaisuudessa oli ainut rintama mikä säilytti hyökkäysvaiheen asemansa sodan loppuun asti. Kesä

1944 ennen aselepoa oli kova koetelemus. Rukajärven miehistä kaatui viimeisenä vuonna kaikkiaan lähes toinen kolmasosa kaatuneista. Kaatuneita jäi kentälle huomattava määrä, mikä sekin paljastaa Rukajärven suunnan miesten sitoutumista heille annettuun tehtävään.

Kannisen puheen lisäksi samassa tilaisuudessa puhui myös ehkä maamme ensimmäiseksi veteraaniksi noussut Pentti Perttuli. Hänet tunnetaan Rukajärven tie elokuvasta, jonka Jatkosodan ensimmäisen viikkojen aikana määrättiin heti rajan ylitettyään Repolan Lieksajärven ympäri suuntautuvalla partioretkelle vihollisen selustaan. Retki onnistui erinomaisesti. Nämä kaksi joukkueetta oli koottu Kiuruvedeltä ja toimivat Kev.Os. 2:ssa.

Perttuli tiesi Kajaanin puheessaan kertoa, että Rukajärven rintamalta tehtiin kolme miesvahvuudeltaan suurinta partioretkettä vihollisen selustaan. Perttuli itse johti Muurmannin radan suuntapartiota. Tämä tehtiin tammikuussa 1942, aivan sodan alussa. Retkelle osallistui peräti 1924 miestä ja 268 hevosta. Tappiot olivat varsin vähäiset, vain 4 kaatunutta, Rukajärven suunnan sotahistoriatyö on paljastanut viidennen kaatuneen. Sen sijaan paletumia oli n. 80 miehellä.

Perttuli kertoi, että Jeljärvelle tehtiin miesvahvuudeltaan toiseksi suurin retki, sitä johti kapteeni Jukka Puustinen. Retkelle osallistui 589 miestä JR 10 ensimmäisestä pataljoonasta. Tämän retken tappiot olivat huomattavat reilut 20 miestä.

Jeljärven retken jälkeen miehet palattuaan Ontajärven länsirannalle tekivät kauaskantoisen päätöksen. He päättivät perustaa Suomeen sodan jälkeen urheilukasvatustaloksen. Tehtävä annettiin Kiuruvedeltä kotoisin olleelle kirjailijalle Onni Palastelle (sodan aikana Bovellan). Palaste teki työtä käskettyä ja näin Vuokatin Urheilupuisto perustettiin sotien jälkeen. Asia oli täysin unohtunut, mutta jälleen Rukajärven suunnan historiayhdistys nosti asian tietoisuuteen ja niinpä 30.11.2018 Urheilupuistolla pidetyssä juhlassa paljastettiin laatta missä kerrotaan, että Vuokatin Urheilupuiston päärakennus on komentaja Raappanan esikunnan Tiiksijärveltä siirretty Rukahovi. Rintamalla rakennus toimi upseerikanttiinina. Rukahovin yksityiskohtainen tarinaan pääsee tutustumaan Asevelitaloista koottuun esitteeseen, missä kerrotaan yksityiskohtaisesti myös liki 20 asevelitalosta mitkä rakennettiin rintamalla kaatuneitten asevelijien perheille.

Rukajärven tie elokuva nosti Raappanan johtamat Rukajärven suunnan taistelut kansallisesti ja myös rajojen takana tunnetuksi joukko-osastoksi. Elokuva oli tuon ajan katsotuim so-taelokuva.

Nyt tämä Rukajärven tie elokuvan kuvaus on koottu valokuvanäyttelyksi ja esillä parin kuukauden ajan Sotkamoon Missio Galleria. Näyttely on peräisin Rukajärven suunnan historiayhdistyksen kokoelmista.

Rukajärven suunta on tärkeä osa Suomen sotahistoriaa. Valokuvanäyttelyllä tuodaan esille, miten vaikeissa oloissa rintamamiehet joutuivat tällä suunnalla toimimaan.

Rukajärven suunnan historiayhdistys on varsin lyhyen toimintansa aikana noussut maamme arvostetuimpien historiayhdistysten kärkeen. Tämä yhdistys on koonnut laajimman veteraanihaastatteluaineiston maassamme. Yhdistyksellä on kolme toimiva Rukajärvi-keskusta, yksi Kiuruvedellä Kev.Os 2:n kotipitäjässä, yksi Kainuussa Raatteen tie 183:ssa ja laajimmat tilat Lieksassa, missä yhdistys omistaa Lieksan rautatieaseman kaikki kiinteistöt, missä on esillä laajat näyttelyt.

Rukajärven tie alkaa Lieksan asemalta ja se on ainut maamme auktorisoitu Jatkosodan taistelutie maassamme. Lieksan Rukajärven tien vihki käyttöön kenraali Ermei Kanninen Jukolan Motissa pidetyssä juhlassa 2.7.2011.

Lieksan rautatieaseman Rukajärven suunnan historiayhdistys kunnosti ja avasi sen yleisölle kansalaisjuhlan 80 vuotta siitä kun aseet vaikenivat rintamalla juhlan yhteydessä. Tämän kaiken yhdistys on tehnyt ilman yhteiskunnan tukea talkootyön – asevelihengen periaatteiden avulla. Kainuulainen JR 10, 9. komppanian joukkueenjohtaja Mooset Huovinen

on kuvannut asevelihenkä osuvasti runossaan Telttasauna seuraavasti: ”Saunan löylykin jaettiin tasan.”

Lieksan rautatieasemalla avatussa Raappana Salissa on esillä maan laajin intamalla maalattujen teosten näyttely. Näyttelyesitte on päivääty 4.6.2007. Sen mukaan Rintamiehet kokosivat rahaa kaatuneitten asevelijien perheille. Rukajärven rintaman huoltorahasto oli Jatkosodan tuottoisin, joukko-osaston koko huomioiden.

Sotkamoon nyt avattu Rukajärven tie valokuvanäyttely on osoitus maakuntien välisestä yhteistyöstä – eräänlaisesta asevelihengestä, mikä kuvaa rintamamiehiä ja asevelihenkä ja heidän toimintaansa vaikeissa oloissa, vähin kustannuksin ja millä tavoitellaan näiden maakuntien ja ei vain tätä aluetta, vaan koko kansan kansantalouden etua.

Rukajärven tie -valokuvanäyttely avoinna tammikuun 2026 loppuun saakka, Missio Galleria Kainuuntie 22 Sotkamo. Ti-La klo 12-16.

Kainuu SRA 2025

Tätä kirjoittaessani on SRA -kausi Kainuussa saatu juuri päätökseen, perinteisten Talvimaljan ja SRA-Gaalan myötä. Iso kiitos ampujille, tuomareille ja ennenkaikkea talkoolaisille hienosta kaudesta.

Vuosi on ollut mielestäni paras ja kiihkein vuosi miesmuistiin. Nousujohteinen kehitys usealla tasolla leimaa toimintaa ja näyttää siltä että harrastus ja harrastajakunta kehittyy sekä kasvaa edelleen suunnilleen samaa vauhtia kuin aiempina vuosina.

Kehitystä on seurattu muutamilla mittareilla: Kilpailujen määrä, lisenssöityjen ampujien järjestäytyminen ja ampujakyselyn vastausprosentti.

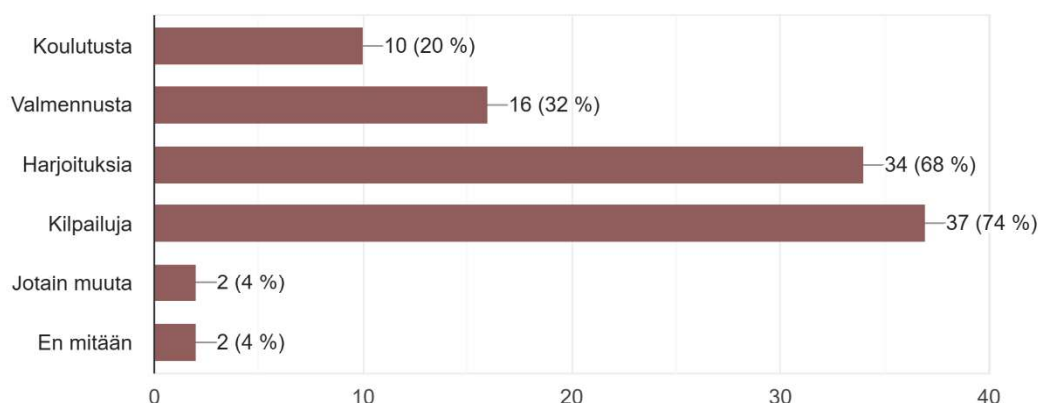
Kaudella 2025 järjestyi Kainuussa 10 KainuuCUP-tason kilpailua. Näiden lisäksi pidettiin ainakin puolenkymmentä pienempää kisaa joten määrällisesti kausi oli vilkkain tähän mennessä. KainuuCUP:n tulokset on vielä tätä kirjoittaessa julkaisematta mutta sen verran tiedetään että meitä oli kaikenkaikkiaan 132 eri ampujaa osallistumassa ja yksittäisessä kisassa keskimäärin ampui 30,5 ampujaa. Kauden isoimmat ponnistukset olivat SRA:n piirin mestaruuskisat Suomussalmella Aittokosken ampumauheilukeskuksessa (n. 80 ampujaa) ja SM-kisojen rastijärjestelyt Lopella joista tuli kiitosta siten että Kainuu tunnetaan nyt laadukkaana ja hyvänä järjestäjänä valtakunnallisesti. Näissä molemmissa huomattiin miten maakunnallisesti eri yhdistykset puhaltaa samaan hiileen ja saadaan aikaan isoja asioita.

Tuo ei synny ilman tuomareita ja talkoolaisia. Näille iso kiitos ja vaikei tätä ole tilastoilla mitattukaan niin pelkästään silmällä näkee että meillä on enemmän tuomareita ja enemmän tekijöitä kuin koskaan. Vaikkakin ei ole tarpeeksi.

Ampujakysely näet osoittaa että lisää halutaan:

Kaipaen

50 vastausta

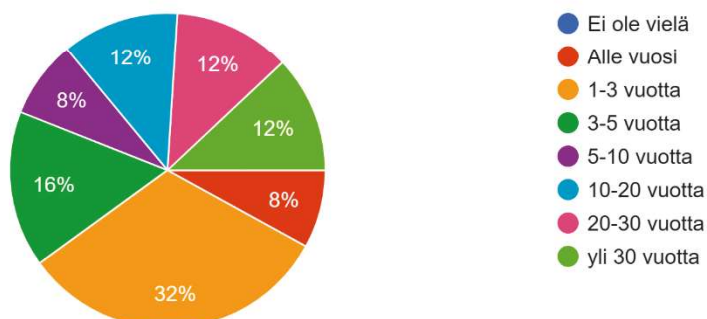

Kolme neljäsosaa tahtoo kilpailla. Tämä tulee olemaan haaste koska suurempi kisamäärä tarkoittaa suurempaa talkoo ja varmasti myös tuomarimäärää. Kainuun kapasiteetti kouluttaa on rajallinen pelkästään siitä syystä että tuomareiksi sopivia ja haluavia tulee vuodessa viidestä kymmeneen. Näistä oman kokemuksen mukaan puolet jää lajin pariin aktiiviksi.

Ampuva joukko Kainuussa on sopivan kokenutta:

Kokemus

50 vastausta

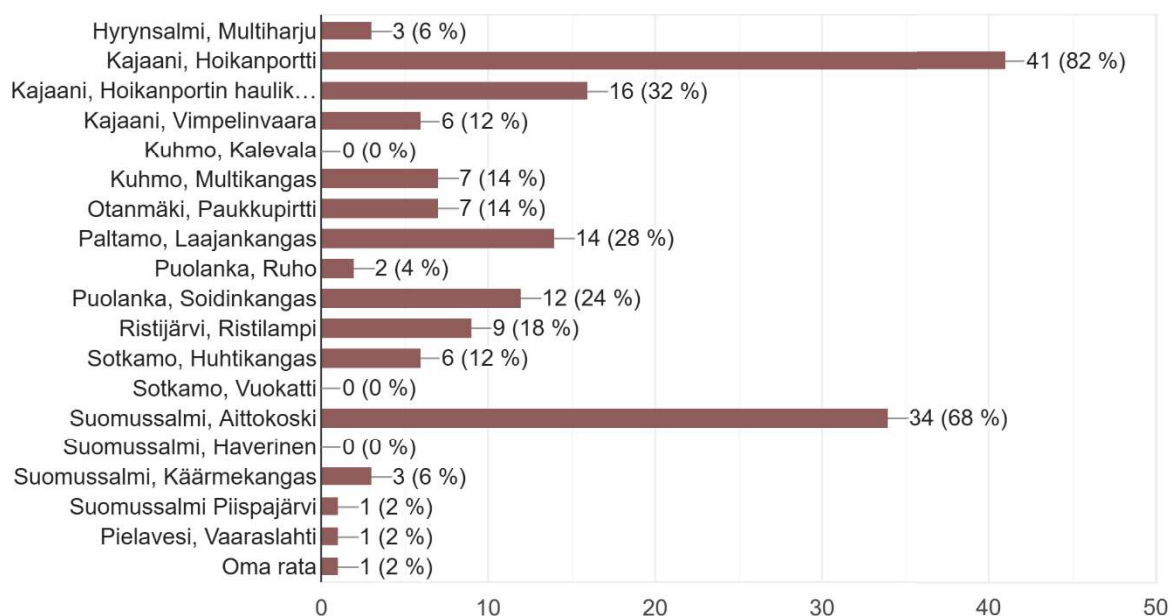

Mukana on kasvavaa aloittelijaa eikä mikään ryhmä varsinaisesti dominoi. Mielestäni oikein sopiva jakauma terveelle yhteisölle.

Harrastepaikkojen kehitys näkyy myös ratojen käytössä:

Käytän näitä ratoja Kainuussa

50 vastausta

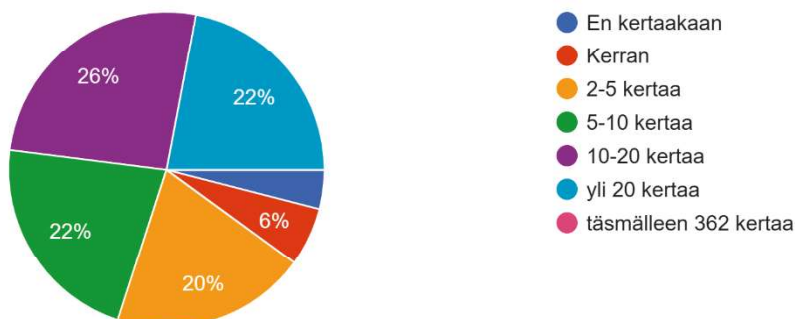

Hoikanportti ja Aitto loistavat omassa sarjassaan mutta mm. Ristijärven uusi rata on otettu ilolla vastaan. Sotkamon suunnan toivoisin nostavan päätään ensi vuonna kun nyt tehty remontti ja sen hedelmät saadaan käyttöön.

Osallistuminen on ollut varsin aktiivista, kolme neljäsosaa ampujista on osallistunut yli viiteen tapahtumaan vuodessa:

Viimeisen vuoden aikana olen osallistunut ampumatapahtumaan jossa yli kaksi osallistujaa

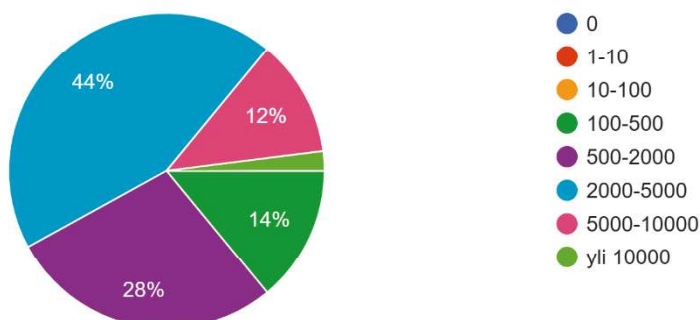
50 vastausta

Laukausmäärinä taas 2000-5000 näyttää olevan se tyypillinen vuosittainen määrä:

Laukauksia viimeisen vuoden sisällä

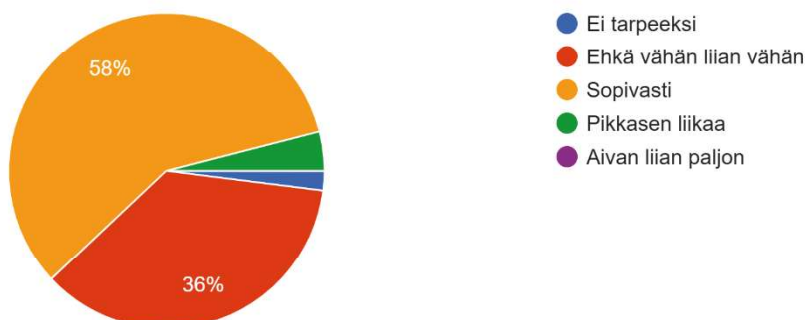
50 vastausta

Kehittymisen mittaamisen osalta tämä lämmitti eniten. Aiempina vuosina on kaivattu tapahtumia, mutta nyt näyttäisi että määrällisesti aletaan lähestyä hyvää:

Onko Kainuussa toiminnallisen ammunnan tapahtumia

50 vastausta

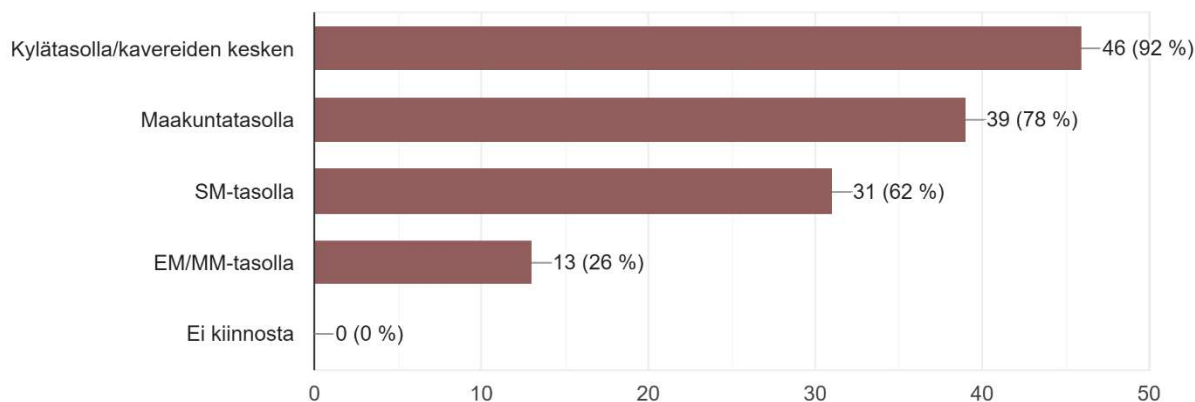

Muutama kisa silti mahtuu vielä.

Kainuu on kehittyvä ja mieltä lämmittää myös että ampuvasta joukosta löytyy kunnianhimoa. Selvästi yli puolet haluaa SM-tasolle mukaan!

Kiinnostaako kilpailu

50 vastausta

Tämä asettaa vaatimuksia mm. SM-joukkueiden oikeudenmukaiselle karsinnalle kuin myös kärkiampujien järjestelmälliselle kehittämiselle Kainuussa. Valmennusrinki ja opin hakeminen tulevat ainakin mieleen.

Yllä kuvattu on osoituksena siitä että laji on kasvava ja tukee paikallisten reserviläisyhdistysten ja reserviupseerikerhojen jäsenhankintaa. SRA-ampujan kun on pakko olla jonkin maanpuolustusjärjestön jäsen ja etenkin nuoren polven ampumaharrastajaa toiminnallinen ammunta kiinnostaa. Lajia kun ei voi harrastaa eikä kilpailuja järjestää ellei jokainen ole reserviläisyhdistyksen jäsen.

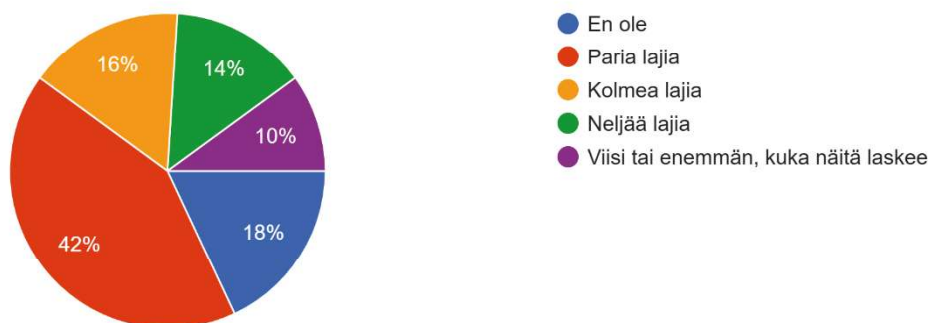
Lopuksi vielä muutama sana tämän vuoden puskaradion teemoista joita olen kuullut enkä voi olla näihin puuttumatta:

”SRA vie rahat/ihmiset/muut pois muilta lajeilta!”

En usko, mittausten mukaan se tuo ammunnan piiriin ihmisiä jotka ennen pitkää laajentavat harrastustaan myös muihin lajeihin. Tästä esimerkkinä tämän vuoden ampujakyselyssä kysytty:

Olen sekakäyttäjä

50 vastausta

Suurin osa ampuu siis vähintään kahta lajia.

”Mikä se KainuuSRA on minne ne rahat menee, ei taida olla mikään maanpuolustuksellinen organisaatio?”

KainuuSRA on termi joka syntyi kattamaan sateenvarjona Kainuussa tapahtuvan SRA-amminnan eri toimintoja. Konkreettisesti tähän liittyy verkkosivusto kainuusra.fi jonka rahoittaa edelleen allekirjoittanut omasta pussistaan. Ampujien välistä keskustelua ylläpidetään eri ryhmissä, joista KainuuSRA-signalryhmä on suurin, tällä hetkellä 155 jäsentä ympäri maakuntaa.

Ei siten ole olemassa mitään yhdistystä, firmaa tai salaliittoa joka tuolla nimellä touhuu omiaan. Jokainen lajin harrastaja ja varsinkin puuhamies tai -nainen on jonkin kainuulaisen reserviläisyhdistyksen jäsen ja maanpuolustuksen eteen elävä persoona. Kilpailut järjestää aina jokin kainuulainen reserviläisyhdistys itsenäisesti tai yhdessä muiden kanssa. SRA on RESUL:n alainen laji jolla on säännöt ja niitä on noudatettava myös Kainuussa.

”SRA on saanut kohtuuttoman paljon rahallista tukea Kainuussa ja ne rahat on menneet ties kenen taskuun!”

Tiedän Kainuusta useammankin kisajärjestäjän joka on kuitannut kilpailuista tulleet tappioita omilla rahoillaan satoja euroja. Joillakin yhdistyksillä osallistumismaksut ovat tuoneet satunnaisia tuloja mutta toistaiseksi niilläkään ei päästä vielä verottajan huomiokelaan. Aktiiviset toimijat ovat toki saaneet aikaan sen että Kainuuseen on saatu mm. liiton tukirahoja enemmän kuin koskaan. Nimenomaan ihmisiä liikuttavan toiminnan tukemiseen. Kannustan tällä esimerkillä myös muita reserviläistoimijoita olemaan aktiivinen, liitto myöntää tukea hyville hankkeille ja hakemusten tekeminen ei vaadi kuin aidot perusteet ja kirjeen verran perusteluja.

Maanpuolustustahto on toiminnan kulmakiviä. Hyvällä muistan sitä hetkeä kun Aitolla nostettiin uusi siniristilippu tankoon PM-kisojen kunniaksi ampuvan joukon seurattessa asennosta. Unohtaa ei saa sitäkään että TST-sarjan osanotto on kasvanut vuosi vuodelta ja sen puolesta ainakin minulla on turvallisempi olo. Kainuusta löytyy osaavia aseiden ja varusteiden käyttäjiä niin että tämä tasa pitää kyllä.

Kiitos kaudesta 2025, ensi kausi saa alkaa heti tammikuusta!

Jyrki Pesonen

Kajaanin Reserviupseerikerho pj

Paltamon Reserviläiset ry hallituksen jäsen

Kainuun Reserviupseeripiirin vpj.

Reserviupseeriliiton liittovaltuuston Kainuun edustaja

”Kainuu SRA” -palvelija

MAANPUOLUSTUSKOULUTUS
FÖRSVARSBILDNING

- Mittauksen peruskurssi, etäopetus ja verkkokurssi

1.1.2026 - 30.6.2026

- Mittauksen peruskurssi, verkkokurssi

1.1.2026 - 30.6.2026

- Sitoutuneiden täydennyskoulutus

Kajaani

3.1.2026

- Asekäsittely ja sisäampumasimulaattoriharjoittelu, pistooli

Kajaani

10.1.2026

- Asekäsittely ja sisäampumasimulaattoriharjoittelu, kivääri

Kajaani

11.1.2026

- Jalkaväen kouluttajakoulutuskurssi

Kajaani

16.1.2026 - 18.1.2026

- Kouluttajakurssi (MPK K1)

Kajaani

16.1.2026 - 18.1.2026

- Asekäsittely ja sisäampumasimulaattoriharjoittelu, kivääri

Kajaani

17.1.2026

- Tykistön tulitoiminta -kouluttajakoulutus

Kajaani

23.1.2026 - 25.1.2026

- Pistooliampunta aloittelijoille (PIST 0-2)

Kajaani

24.1.2026

- [Sovellettu reserviläisammunta \(SRA\) teoriakurssi](#)

Kajaani

24.1.2026

- [Sovellettu reserviläisammunta \(SRA\) -käytännön koe](#)

Kajaani

25.1.2026

- [Sovellettu reserviläisammunta \(SRA\) -harjoittelu](#)

Kajaani

29.1.2026

- [Kivääri perusammunta \(RK 0-4\)](#)

Kajaani

31.1.2026

- [Intti tutuksi nuorille](#)

Kajaani

6.2.2026 - 8.2.2026

- [Pistooliammunta aloittelijoille \(PIST 0-2\)](#)

Kajaani

7.2.2026

- [Sovellettu reserviläisammunta \(SRA\) -harjoittelu](#)

Kajaani

12.2.2026

- [Kenttäpappi peruskurssi](#)

Kajaani

13.2.2026 - 15.2.2026

- [Maavoimien tietojärjestelmä \(MATI2\) peruskurssi](#)

Kajaani

13.2.2026 - 15.2.2026

- [Naisten itsepuolustuskurssi](#)

Kajaani

13.2.2026 - 15.2.2026

- [Reserviläisjohtaja 1 \(RESJ1\), osa 1/2](#)

Kajaani

14.2.2026 - 15.2.2026

- B-ajo-oikeuskurssi

Kajaani

14.2.2026 - 15.2.2026

- Maatilojen varautuminen

Kajaani

17.2.2026 - 18.2.2026

- Sovellettu reserviläisammunta (SRA) -harjoittelu

Kajaani

26.2.2026

- Kurssinjohtajakurssi (MPK K2)

Kajaani

27.2.2026 - 1.3.2026

- Kivääri perusammunta (RK 0-4)

Kajaani

28.2.2026

- Sovellettu reserviläisammunta (SRA) -harjoittelu

Kajaani

12.3.2026

- Pistooliammunta aloittelijoille (PIST 0-2)

Kajaani

14.3.2026

- Kivääri perusammunta (RK 0-4)

Kajaani

21.3.2026

- Sovellettu reserviläisammunta (SRA) -harjoittelu

Kajaani

26.3.2026

- Sovellettu reserviläisammunta (SRA) -harjoittelu

Kajaani

2.4.2026

- Maavoimien tietojärjestelmä (MATI2) -peruskurssi

Kajaani

10.4.2026 - 12.4.2026

- Reserviläisjohtaja 1 (RESJ1), osa 2

Kajaani

11.4.2026 - 12.4.2026

- Sisäampumasimulaattoriharjoittelu (SAS) naisille

Kajaani

11.4.2026

- Sovellettu reserviläisammunta (SRA) -harjoittelu

Kajaani

16.4.2026

- Sovellettu reserviläisammunta (SRA) teoriakurssi

Kajaani

18.4.2026

- Sovellettu reserviläisammunta (SRA) -käytännön koe

Kajaani

19.4.2026

RESUL KILPAILUKALENTERI 2026

RESERVILÄISLIITTO RY

Kilpailu/Tapahtuma	Paikkakunta	Ajankohta
Ampumahiihto (samalla veteraani SM)	Imatra	20.–22.02.
Pistooliampumahiihto	Imatra	21.02.
Ilma-ase mestaruuskilpailut	Lappeenranta	14.–15.03.
Reserviläispilkki	Jyväskylä	14.03.
Valtakunnallinen sotilaspartiokilpailu Sandelsjotos	<u>Iisalmi</u>	15.–17.05.
RESUL Four Day March	Kaikkialla	14.05.–17.05.
Perinnease SM-kilpailu	<u>Hättilä/PSPR</u>	16.–17.05.
Sotilasmoniottelu harjoituskilpailu	Lahti	22.-24.05.
Falling Plates	Mikkeli/MAAVE	13.-14.06.
Reserviläistriathlon (ammunta – pyöräily - marssi)	Keuruu	27.06.
Pistooliampumajuoksu	Saarijärvi	25.07.
Reserviläisgolf	Joroinen	18.07.
SRA SM	<u>Syndalen/UUDPR</u>	01.-02.08.
Ampumasuunnistus (samalla Lapua-cup)	Jurva	06.06.
Sotilasmoniottelun mestaruuskisa	Jyväskylä	28.-30.08.
Reservin ampumamestaruuskilpailut	<u>Tyrri/UTJR</u>	21.–23. 08.
Kivääri 300 m	<u>Tyrri/UTJR</u>	21.–23. 08.
Reserviläisammunnat RA1-RA4	Säkylä/PORPR	29.08.
Tarkka-ammunnan SM	Taipalsaari/KARPR	Syyskuu
Moottorijotos	Laukaa	10.10.
Reserviläispaini	Etelä-Pohjanmaa	Loppuvuodesta

Tule mukaan reserviläistoimintaan

Suomen Reserviupseeriliitto: <https://www.rul.fi/jasenhakemus>

Reserviläisliitto: <https://www.reservilaisliitto.fi/jasenille/jasenhakulomake/>